

Nr 25.

Af herr **Sandquist**, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t* angående lagbestämmelser till förebyggande af ungdomens missbruk af skjutvapen.

Känt torde det vara, att den uppväxande manliga ungdomen flerstädes på ett beklagligt sätt missbrukar sin frihet att innehafva skjutvapen; ett missbruk, som enligt polismäns vunna erfarenhet anses vara i tilltagande. Under särskildt lördags- och söndagsaftnar, då ungdomen är ledig, är det sålunda å en del trakter icke ovanligt, att å allmänna vägar och där större eller mindre folksamlingar förekomma, här och där revolverskott aflossas, alltid med fara för människors lif och säkerhet. Detta djärfva oskick begås, enligt ifrån en aktad polisman lämnadt meddelande, »i allmänhet af underåriga ynglingar från 14 till 20 år».

Emot detta oskick anses »icke, i de fall, där skada ej uppstår och sålunda 14 kap. strafflagen är tillämpligt, bestämmelserna i 11 kap. 15 § 2 mom. strafflagen utgöra något effektivt skydd».

Det sålunda förefintliga okynnet, demoraliserande för ungdomen själf och i viss mån skräckingivande för allmänheten, kan alltså, enligt nu gällande lagbestämmelser, icke behörigen beifras. Vid sådant förhållande framträder en brist uti lagstiftningen af sådan art, att densamma skäligen bör uppmärksammas af Riksdagen och Kungl. Maj:t.

Detta onda — missbruket med skjutvapen — torde verksamt bekämpas, om genom lag stadgades, att skjutvapen och ammunition finge säljas och utlämnas till ynglingar under 21 år endast under samma villkor, som i 57 § mom. 2 af kungl. förordningen den 19 november 1897, angående explosiva varor, finnas stadgade för försäljning och utlämning af dynamit, eller möjligen genom lagstadgande af följande innehåll: Omyndig yngling äge rätt att innehafva skjutvapen och ammunition endast

Bihang till Riksd. Prot. 1911. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band 13 Häft. (Nr 25—27)

med det villkor, att behörigt tillåtelseintyg därom, utfärdadt af kronofogden, länsmannen i den ort, där ynglingen i fråga är boende, eller af kyrkoherden i församlingen eller kommunalstämmans eller kommunalnämndens ordförande, af honom företes.

På grund af det anförda hemställes värdsamt,

att Riksdagen ville besluta, att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta verkställa utredning därom, huruvida lagbestämmelser i syfte att förekomma ungdomens missbruk med skjutvapen vore af behovet påkallade, samt för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill en sådan utredning kunde föranleda.

Stockholm den 21 januari 1911.

Carl Sandquist.
